

Hageja viitab vaidlustatud otsuses sisalduvatele mitmetele fakti- ja hindamisvigadele. Ta väidab, et tapmismaks on ilmselgelt vastuolus ühenduse õiguse mitmete sätetega, nimelt:

- käibemaksu puudutavate sätetega;
- liikmesriikidevaheliste koguseliste piirangute keeluga (EÜ asutamislepingu artikkel 28), kuna tapmismaks puudutab samuti "sega" päritoluga loomi vastavalt määrusele nr 1760/2000, ⁽¹⁾ ehk loomi, kes pärinevad teisest liikmesriigist, aga on tapetud Prantsusmaal;
- määrusega nr 1774/2002 ⁽²⁾;
- teenuste osutamise vabadusega (EÜ asutamislepingu artikkel 50), kuna departemang lubab üksnes ühel ettevõtjal osutada tapamajadele ja loomakasvatajatele loomsete jäätmete teenust;
- ühise põllumajanduspoliitikaga. Hageja väidab, et kehtestatud maksuga segab Prantsusmaa liha ühisturu korraldust ja tekitab kahju sellega seotud sätetega, suurendades kunstlikult liha hinda.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999 määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1-9.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000 määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta, EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1-10.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002 määrus (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad, EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1-95.

Günter Wilms'i 3. augusti 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-328/04)

(2004/C 273/64)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Günter Wilms, elukoht Brüssel, esitas 3. augustil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Marc van der Woude ja Valérie Landes, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada 27. novembri 2003. aasta edutamise nimekiri, kuna see ei sisalda hageja nime või kui seda otsust ei tehta, siis tühistada 13. novembri 2003. aasta teeneteloetelu, kuna see ei sisalda hageja nime seetõttu, et talle anti ebapiisav arv lisaeelispunkte;
- tühistada õigustalituse peadirektori personaleeskirjade artikli 45 täitmise üldsätete artikli 6 lõike 3 alusel vastu võetud otsus, millega hagejale anti vaid üks peadirektoraadi eelispunkt ja kokku vaid neli eelispunkti 2003. aasta ametialase edutamise raames;
- tühistada ametisse nimetava asutuse personaleeskirjade artikli 45 täitmise üldsätete artikli 9 alusel vastu võetud otsus mitte anda hagejale 2003. aasta ametialase edutamise raames ühtegi erieelispunkti, mis antakse edutamiskomitee ettepanekul institutsiooni huvides täidetud lisäülesannete eest;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 14. juuli 2003. aasta vaikiv otsus jätta rahuldamata hageja poolt edutamise komiteele esitatud "hagi", mis käsitleb õigustalituse eelispunktide andmist ja eelispunktide andmist lisäülesannete täitmise eest;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja väidab, et õigustalituse peadirektoraadi otsus anda talle 4 plusspunkti rikub personaleeskirjade artiklit 45, personaleeskirjade artikli 45 täitmise üldsätete artikli 6 lõike 4 punkti a, õigust ametikohal edasijõudmisele ning tegemist on ilmse hindamisveaga. Teiseks väidab hageja, et võrdse kohtlemise printsiibiga seonduvalt, on rikutud on personaleeskirjade artikli 45 täitmise üldsätete artikli 6 lõike 4 punkti a ja õigust ametikohal edasijõudmisele. Kolmandaks viitab hageja võimu kuritarvitamisele.

Lisaks on ametisse nimetava asutuse otsus mitte anda talle lisäülesannete täitmise eest eelispunkte hageja arvates ebaseaduslik, kuna see kujutab artikli 45 täitmise üldsätete artikli 9 lõigete 1 ja 2, samuti selle lisa 1 ning võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist.

Lõpuks viitab hageja pärast edutamiskomiteele esitatud kaebust ametisse nimetava asutuse poolt tehtud otsuse mitte anda talle lisaeelispunkte ebaseaduslikkusele, kuna nimetatud otsus ei olnud piisavalt põhjendatud.